

Senyor Camps, tot el sòl que ha citat està en tramitació, i per tant a la seva realitat virtual.

Senyor president, segons la documentació rebuda per este grup, en contestació a la sol·licitud relativa als convenis subscrits per l'IVVSA als últims deu anys, per a la gestió i desenvolupament de sòl per a promoure construcció d'habitatges públics, resulta que només s'han subscrit 28 convenis. L'últim data de 2005.

Senyor president, més enllà de la «ilusión», ens podria explicar el perquè de la raquítica gestió de l'IVVSA estos deu anys i per què des de 2005 no promou cap habitatge de protecció pública en col·laboració amb els ajuntaments d'esta comunitat.

Sense que servisca de precedent, esperem responguen a esta pregunta. I bé, també esperem que la causa no siga atribuïble al president del govern, com és tan habitual en esta cambra.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor conseller.

El senyor conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge:

Gràcies, presidenta.

Com molt bé diu vosté són 28 els convenis firmats. D'eixos 28, es troben en distint moment de tramitació, alguns amb els plans parcials aprovats, altres amb el projecte d'urbanització no només aprovat sinó executant-se, altres ja amb els solars construint-se, i és un total, com dia el president adés, de 28.000 vivendes..., de sòl per a 28.000 vivendes.

A més, en els últims dies tenim convenis en Ibi, Santa Pola, Ontinyent, Vinaròs, formalitzats, a falta de la firma, per a 3.200 vivendes més..., i Alboraià, perdó, 3.200 vivendes més. I estem continuament treballant en eixa direcció. I, a més, hi ha una tramitació urbanística, amb una sèrie d'actuacions al llarg de tota la Comunitat Valenciana, de sòl, que va a permetre construir entorn de 82.000 vivendes de protecció oficial, i tramitades hi ha 34.000 vivendes de protecció oficial. No està mal, ¿eh? (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Té la paraula la síndica del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Izquierda Republicana: Compromís, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president.

La nostra pregunta versa sobre quines polítiques i actuacions de col·laboració amb altres administracions públiques pensa posar en marxa el Consell per tal de fer front al greu problema humanitari que suposa l'arribada de pasteres amb immigrants al nostre litoral.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell per a respondre.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora portaveu del Grup Parlamentari Compromís, doncs, totes. En el moment que tenim notícia de l'arribada d'alguna pastera o algun grup d'immigrants al nostre territori es fica en marxa tot un sistema, tot un procés d'emergència, d'urgència i de primera atenció i auxili a les persones que vénen de fora.

La veritat és que, encara que la competència, com vosté sap, és una competència estrictament de l'estat, són les comunitats autònomes les que estan treballant des del punt de vista humanitari, de veritat, en relació a esta qüestió tan important, com és l'arribada de persones d'altres països al nostre territori.

És a dir, una política erràtica del govern, de fet no n'hi ha política d'immigració en el Govern d'Espanya, no n'hi ha, i són els ajuntaments i les comunitats autònomes de tota Espanya i de qualsevol signe polític, les que estan treballant per a actuar amb tota la rapidesa en relació a esta qüestió, que és una qüestió humanitària absoluta i que, per tant, necessita de tot el nostre recolzament, com s'està fent.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula la senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Senyora presidenta.

Senyor president, el fet que les costes de la nostra comunitat siguen destí de centenars d'immigrants que arriben en pasteres, pareix que per a vostés exclusivament és un motiu per utilitzar armes llancívoles contra el Govern d'Espanya, com tants altres motius.

L'única iniciativa que han dut a terme ha segut reunir-se amb el president de Múrcia per a cantar a duo i reclamar a altres que facen alguna cosa. I vostés, ¿què fan vostés?, que és el que li preguntem.

Però a nosaltres esta situació només ens produïx una profunda tristesa, en evidenciar-se la incapacitat de reacció d'una administració que ven, a qui vullga escoltar-la, les bondats d'una administració moderna i oberta. Però, per a ser moderns i oberts, es demostra eixa realitat no quan no n'hi ha problemes, sinó precisament quan apareixen situacions com les que estem vivint.

És molt bonic fer-se fotografies junt amb els marines de Santa Pola que arpleguen immigrants enmig de la mar, però després quedar-se a casa queixant-se i reclamant que altres administracions facen alguna cosa. I això és l'única cosa que vostés estan fent. De nou, vostés són les víctimes d'esta situació i no pensen què succeïx amb les autèntiques víctimes, persones que, enganyades o no, utilitzades o no per xarxes de narcotraficants per a despistar les patrulles de Guàrdia Civil, acaben recorrent milers i milers de quilòmetres amb vaixells que a dures penes aguanten fins a arribar a la costa.

D'això volem parlar, senyor president, de persones, del greu problema humanitari que suposa per a milers de persones arriscar la seua vida, el futur de les seues famílies, els pocs recursos que tenen, en definitiva, els seus somnis en busca d'eixa terra promesa que finalment els dona l'esquena.

Senyor president, hem segut un país d'emigrants quan en este país no es podia viure per manca de drets polítics, de drets civils o, simplement, de possibilitat de traure endavant la família. Ara hem de ser sensibles al fenomen de la immigració. Ningú, senyor president, li assegure que ningú se'n va de la seua terra per gust, ningú abandona la seua terra si pot viure en ella. De persones li parle, senyor president, del patiment d'aquells més desfavorits del planeta, d'aquells

que se tiren a la mar i que moltes vegades perden la vida en eixe intent.

Però vosté se'n va a anar a Múrcia a discutir amb el seu president i no fan més que queixar-se, o potser estan pensant quant han de reclamar a l'estat en concepte de despeses sanitàries o quant han de cobrar-los a estes persones, com succeirà a València quan es construeixca, si és que es construeix algun dia, el centre d'atenció d'immigrants.

El nostre grup vol demanar-li col·laboració amb la resta d'administracions públiques. Des de les administracions locals, formant el personal que es dedica a l'atenció d'immigrants i destinant el personal necessari per a l'atenció d'estes persones que arriben a les nostres costes, fins a l'administració Europea, passant, per descomptat, per l'administració de l'estat. I els demanem esta actuació, perquè el tema que estem tractant hauria de deixar-se, com altres, al marge de discussions partidistes, precisament, per ser una qüestió tan sensible com és la immigració i l'obligació d'actuació humanitària dels poders públics.

¿O és que vostés continuen pensant que atendre'ls adequadament, a estes persones, suposa també un efecte crida? Tinc molt clara la distribució de competències entre l'estat i La Generalitat en esta matèria i sé que bona part de la responsabilitat en la localització i atenció de les persones que han arribar en pasteres li correspon a la delegació del govern. Però m'haurà de reconèixer que, si desitja convertir la nostra comunitat en un referent d'atenció avançada dels immigrants, no basta de destinar recursos econòmics per a estudis i subvencions des de la conselleria d'Immigració, sinó que ha de destinar recursos perquè la Conselleria de Benestar Social i d'Immigració..., alguna quantitat major de què destina.

No basta que publiciten centenars de milions d'euros en la seua pàgina web que després no es troben en els pressupostos. Des de més de 900 milions que apareixen en la web de Benestar Social destinats a immigració —per cert, han de canviar la direcció general d'ubicació—, al final, en els pressupostos d'enguany, es queden en un poc més de 5 milions per a totes les partides i només 500.000 euros en inversions, la meitat, en subvencions, 50.000 euros en activitats d'acció social i 6.000 euros a microcrèdits. Ara, això sí, 23.000 euros en beques per a estudiants perquè desenrotllen la seua formació en la mateixa conselleria.

Senyor president, els demanem que ens diguen què és el que van a fer vostés, i no sols què és el que exigixen vostés a la resta d'administracions. És necessària una autèntica política d'integració que incidisca en àrees com l'educació, fent que tots els centres d'educació es facen responsables de la integració de menors, una política d'integració laboral, fent responsables els empresaris perquè oferixquen llocs de treball en condicions i ho facen amb totes les garanties; una política d'acollida i integració entre la ciutadania, perquè les actituds racistes i xenòfobes siguen rebutjades sense paliatius. De tot això és del que volem parlar, de persones, de la seua integració del seu patiment i de com pal·liar-lo. I tot això és que li demanem.

Moltes gràcies, senyor president.

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Le dije el otro día que bienvenida a la política valenciana. Pues, tengo que decirle que todavía se ve que no ha at-

rrizado bien en la política valenciana, porque, de verdad, yo no sé..., y se lo digo con todo el respeto del mundo, y es que no sé de dónde saca esa reflexión. Se lo digo sinceramente, es que no lo sé, no tengo ni idea, ¡es que no tengo ni idea!

O sea, yo no sé usted de dónde arranca la hoja de reflexión, de qué libro, de qué tomo, de qué época y de qué país y lo lee aquí, que está bien, lo puede leer aquí, lo puede leer, pues, en cualquier parte del mundo, en un parlamento, lo puede leer en un seminario, en una conferencia... Es que no lo entiendo, sinceramente. Porque usted es de aquí, usted es de aquí y convive con la gente de aquí y pasea por aquí y ve lo que veo yo y va a los hospitales públicos y a los centros de salud y a los colegios y a los institutos... Claro.

Por eso le digo que es bueno que discutamos sobre las cuestiones que aquí ocurren, pero con un mínimo de coherencia respecto a la realidad que estamos viviendo, porque, si no, el debate político, no sé, pierde fuerza. Sinceramente se lo digo.

Usted no puede decir aquí lo que ha dicho, porque no es que esté alejado de la verdad, es que no sé de qué verdad está hablando. Estaba intentando descubrir exactamente de qué verdad estábamos hablando..., sinceramente. ¿Usted sabe que hay más de 237.000 personas de fuera de España trabajando dadas de alta en la Seguridad Social de nuestra comunidad, de nuestro país, en nuestra comunidad? ¿Lo sabía eso? 237.000, más, personas trabajando en estos momentos de fuera... ¿Lo sabe? ¿Sabe que hay 81.000 niños escolarizados de fuera de España en nuestro sistema educativo? ¿Eso lo sabe o no lo sabe? ¿Sabe que el 8% de las ayudas a las viviendas son para personas que han venido de fuera?: el 8% de las ayudas. ¿Sabe que hay 779.000 personas de fuera que tienen tarjeta sanitaria para ser atendidas en los hospitales de salud? ¿Eso lo sabe?: 779.000, y nuestra comunidad tiene 5 millones de habitantes, no somos un país de 600 millones de habitantes, somos 5 millones de habitantes. Calcule usted, es una mera regla de tres, el porcentaje del esfuerzo que está haciendo esta comunidad. Y no el gobierno, la sociedad valenciana en su conjunto, los ciudadanos de Castellón, de Alicante y de Valencia para integrar, porque esto es integrar de verdad, ¡esto es integrar! (*Aplaudiments*)

Y yo, aquí, no me quejo del gobierno socialista, porque ya no da de sí esto más, es que no da de sí. Porque, realmente, quejarse de la nada es ya una especie de canto a la nostalgia. Yo ya no me puedo quejar de la nada, un gobierno que ni vibra ni propone ni lidera nada... Bueno, sí, trae personas de fuera de España para que hagan el programa de gobierno de España, ¿eh?, ¡esta es la última!: traen personas de fuera de España porque en España no han encontrado a nadie que les escriba el programa para España, ¿eh? (*Aplaudiments*) Usted, imagínese que yo trajese personas de fuera de la comunidad para hacer el programa de la Comunidad Valenciana... Bueno, en su Compromís, sí, eso es diferente, en su Compromís sí que hay gente de fuera que dice lo que tiene que ser la Comunidad Valenciana.

Pero nosotros, por ejemplo, eso no lo entendemos, entendemos que tienen que escribir el programa de gobierno la gente de aquí. Pues, bien, la gente de aquí le podrá decir todo esto que le he dado yo en datos, el esfuerzo que hemos hecho durante estos años, que supera ampliamente esa cifra de millones de euros, ampliamente, de esfuerzo económico de la Generalitat valenciana, de los valencianos, y que el Gobierno de España tiene previstos unos 20

millones de euros..., ¡unos 20 millones de euros!, cuando superamos ampliamente los 700-800 millones de euros de esfuerzo para integrar personas que vienen de fuera.

Por eso, le digo, del Gobierno de España, ni está ni se le espera. Nosotros seguiremos trabajando para seguir integrando de verdad a las personas que vienen de fuera, y no con teorías que no se sostienen sobre ni una base cierta.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Tiene la palabra el señor Morera.

El senyor Morera Català:

Gràcies, senyora presidenta.

Doncs, mire vosté, senyor Camps, la informació que hem tret l'hem tret del Pla valencià de la immigració, (*veus*) no sé si vosté coneix este pla, i jo no sé si en el tractat que mos ha donat vosté sobre prepotència, doncs, podríem incloure la categoria de dir una cosa, de fer propaganda i enganyar als ciutadans. No sé si vosté, com mos dóna lliçons a tots, mos podia integrar, com a concepte de prepotència, enganyar els ciutadans.

Perquè en el Pla valencià de la immigració vostés han dit que van a invertir 939 milions d'euros, i això no mos ho traguem mosatros de ningun lloc, sinó només del seu pla. Però resulta que ens pressupostos de la Generalitat valenciana figuren 5 milions d'euros. (*Veus*) ¿És prepotència això o no és prepotència? (*Veus*)

Per altra banda, vosté diu que no té competències en immigració... Aplique vosté, senyor Camps, la famosa clàusula Camps, ¡que n'hi han altres comunitats autònomes que sí que tenen competències en matèria d'immigració! (*Remors*) Aplique la clàusula Camps...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera. (*Veus*) Muchas gracias, señor Morera.

Para contestar, tiene la palabra el *conseller* de inmigración, señor Blasco.

El senyor Blasco Castany:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor Morera, ja és complicat que vostés vullguen portar un debat ací per a fer retòrica, però si no saben ni tan sols llegir els pressupostos, la veritat és que es fa difícil (*veus*) el tindre de contestar-los a vostés.

Han de saber que les polítiques sobre immigració són transversals. Vosté no ha de comptar exclusivament el que està destinant el govern de La Generalitat en la Conselleria d'Immigració i Ciutadania, ha de comptar el que estem destinant en sanitat, més de 727 milions d'euros; en educació, que representa ja centenars de milions d'euros per a atendre eixe 11%. I això és la política transversal integradora de la immigració.

En qualsevol dels casos, estem parlant de coses molt serioses. En esta comunitat, el govern està fent una integració absolutament correcta sobre el fenomen migratori, que és un fenomen positiu, i vostés se limiten a fer demagògia i a interpretar d'una forma artera els pressupostos de la Generalitat valenciana. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Tiene la palabra el señor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Jo m'he llegit molt bé els pressupostos. Clar, vostés han dit... el senyor president Camps ha dit que el 80% és per a assumptes socials; i, clar, pagar les nòmines dels funcionaris o dels treballadors, en el capítol I, és política social? Vostés interpreten els pressupostos com els dóna la gana. Nosaltres hem vingut ací, a no fer broma d'un tema tan important com és el de la immigració, a no fer broma. I hem dit que vostés, més enllà de reclamar al govern central el que ens pertoca, el que caldria fer: vostés no fan res.

La senyora presidenta:

¡Por favor!, señores diputados

El senyor Morera Català:

No haurien de fer el que (*inintel·ligible*) ... de fer. Per començar, no tenen ni competències que tenen altres comunitats autònomes: zero en competències, zero; des de l'aprovació de l'Estatut, vostés han aconseguit zero, no fem broma. Per què sap el que li dic? Vostés han fet uns pressupostos, que en matèria concreta d'immigració només destinen 5 milions d'euros, 50.000 euros d'activitat a l'acció social i 6.000 euros a microcrèdits.

Els microcrèdits que vostés van a entregar, seran micro microcrèdits, perquè en 6.000 euros no...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

Para contestar tiene la palabra el *conseller* de Inmigración.

El senyor conseller d'Immigració i Ciutadania:

(*Veus*) No me puc creure, senyor Morera, que vosté estiga parlant seriosament. No m'ho puc creure. O siga, com vosté pot parlar que se dedica eixos 5 milions, que vosté fa referència, però vosté d'on se creu que si n'hi ha un 11% d'escolars nous hui en dia, (*inintel·ligible*) ... faran falta mestres, no? Si n'hi ha un percentatge, el que s'ha assenyalat que utilitza la sanitat pública valenciana, faran falta metges? ¿No? D'on creu vosté que es paguen eixes nòmines? Això no és política social o què? A vore, si és que ací... este govern (*aplaudiments*) destina el 83% a polítiques (*inintel·ligible*) ... *De eso nada*.

És que vosté, és que no me puc creure que estiga diguent seriosament el que està diguent. O siga, si ací n'hi ha un 15% de persones immigrants, atendre-les degudament perquè tinguen una plena integració, vol dir que fan falta residències, fan falta hospitals, fan falta escoles i fan falta persones que puguen prestar eixos servicis, perquè estes persones puguen estar ací plenament integrades. (*Veus*) Però, escolte, la propaganda no fa ninguna falta ací, o siga, no...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor *conseller*. (*Aplaudiments*)